

إثنا عشر رسالة

[38] اكر بعد از استبرا رطوبتي از احليل بيرون آيد كه مشتبّه باشد ببول اعادهء وضو مستحبست ومقطوعهء محمد بن عيسى كه دلالت دارد بر وجوب اعادهء محمولست بر استحباب چهل وپنجم وضو كردن با هر يك از اغسال مسنونه كه شمرده خواهد شد انشاء الله العزيز مستحب است تا غاية مقصوده از ان غسل مترتب شود واولى آنست كه اين وضو مقدم باشد بر غسل واين هر دو حكم بنصوص احاديث ثابتست چهل وششم مشهور نزد متأخرين اصحاب آنست كه ميت را وضو دادن قبل از غسل سنتت بى مضضه واستنشاق وبعضى بوجوب وبعضى بتحريم وبعضى بكرهت قايل نشده اند چهل وهفتم جمعى محققين از متأخرين اعادهء وضو معذور را كه در وقت ضرورت بجهة تقيه بغسل رجليں يا مسح بر حايلى مثل خف وغير آن واقع نشده باشد بعد از زوال عذر مستحب واستحباب را اقرب شمرده اند بلكه اصح پيش من وجوب اعادهء است چه رفع حدث در وضو اضطرارى على الاطلاق نيست بلكه مقيد است بغايتي كه آن زوال عذر وارتفاع اضطرار است همچنانكه در باب تيمم معلوم خواهد شد انشاء الله تعالى وحكم وضوى صاحب جبيرة ووضوى مسافر كه بضرورت شدت سرما يا بجهة عدم تخلف از رفقه در محل خوف بر موزه يا جورب مثلا مسح كرده باشد
